

РЕШЕНИЕ

№ 1826

гр. София, 20.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 95 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**

при участието на секретаря **ПЕТЯ М. ГЕОРГИЕВА**
като разглежда докладваното от **ВИОЛЕТА СТ. ПАРПУЛОВА**
Административно наказателно дело № 20221110213714 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 59-63 ЗАНН.

Образувано е по жалба от С. Л. М., ЕГН *****, с адрес гр. София, ***, чрез адв. А. В., против наказателно постановление № 21-4332-006781/05.04.2021 г., издадено от Началник Група към СДВР, Отдел „Пътна полиция” СДВР за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Наложени са му административни наказания, както следва: на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП - глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. - за нарушението по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, и на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 ЗДвП - глоба в размер на 10 /десет/ лв. - за нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

В жалбата се твърди, че изложената в съставените АУАН и НП фактическа обстановка по настъпване на ПТП не кореспондира с действителната, като вината не била на жалбоподателя, а на другия водач-участник, поради нарушаване от страна на последния на разпоредбата на чл. 35 ЗДвП. По отношение нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП се поддържа, че на предното стъкло на управлявания от жалбоподателя автомобил имало залепен стикер, от който било установимо, че автомобилът има сключена валидна застраховка „гражданска отговорност“. Като процесуално нарушение при издаване на наказателното постановление е изтъкнато, че не било указано колко контролни точки се отнемат. По изложените съображения в съвкупност е направено искане НП да бъде отменено. Претендира се и присъждане на направените разноски за адвокатско възнаграждение.

За проведеното на 21.03.2023 г. открито съдебно заседание страните са редовно призовани. Наказващият орган не се явява и не изпраща процесуален представител, а жалбоподателят М. се явява лично и с адв. В..

В дадения ход по същество адв. В. пледира НП да бъде отменено по съображенията, изложени в жалбата. Като допълнителен аргумент изтъква, че обективизираните в АУАН и НП констатации не отговарят на действителността, доколкото ПТП било реализирано с лек

автомобил, различен от посочения „****“. Претендира присъждане на направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение.

Жалбоподателят М. поддържа казаното от адв. В..

Като съобрази събраните по делото доказателства и становищата на страните, и провери законността и обосноваността на атакуваното наказателно постановление, съдът прие за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в законоустановения срок, от надлежно легитимирано лице, против акт, подлежащ на съдебен контрол, и е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна се установи:

На 12.03.2021 г. около 14:22 ч. жалбоподателят М. се намирал в гр. София, пред паркинга на „*** „****“, находящ се на бул. „****“ № 24. Заедно със свид. Б. К., негов братовчед, се намирали в лек автомобил „****“ с ДК № ***. Автомобилът бил паркиран на тротоара пред входа/изхода на болничното заведение, като жалбоподателят го привел в движение и предприел маневра по движение назад, с цел да се включи в движението по бул. „****“. Извършвайки маневрата, М. не наблюдавал непрекъснато пътя зад превозното средство, поради което не възприел движещия се в дясната лента по посока на движението лек автомобил „****“, ДК № ***, управляван от свид. А. П., който в същото време предприемал маневра по навлизане във входа/изхода на паркинга на *** „****“. При това, въпреки че свид. П. подал звуков сигнал и преустановил движението на своя автомобил, ударът между двете МПС не могъл да бъде избегнат. Настъпило ПТП, като задната броня на автомобила, управляван от М., се ударила в дясната част на предната броня на автомобила, управляван от П..

Двамата водачи отместили автомобилите на около 10 см от първоначалното им местоположение при настъпване на удара, за да проверят за наличието на щети. Не могли да постигнат съгласие относно причините за настъпване на ПТП, при което подали сигнал на телефон 112. На място бил изпратен екип на ОПП-СДВР в състав свидетелите Н. Л. и П. С.. Те извършили оглед на местопроизшествието и на автомобилите и снели гласни и писмени сведения от двамата водачи. Изискали и документите им за проверка, при което жалбоподателят М. не представил документ за застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите за управляваното МПС, тъй като не носел последния в себе си. Свид. П. от своя страна поради невнимание представил документи относно лек автомобил „****“, ДК № ***, вместо тези на лек автомобил „****“, ДК № ***, който в действителност управлявал. Поради това при изготвяне на скицата и протокола за ПТП в същите били вписани данните на лек автомобил „****“, ДК № ***, вместо тези на участвалия в ПТП лек автомобил „****“, ДК № ***. Полицейските служители изготвили и необходимия брой фотоснимки със служебен таблет, и свид. Л. съставил срещу жалбоподателя М. АУАН Серия ГА № 370176/12.03.2021 г., в който описал обстоятелствата относно извършените нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП. Като автомобил-участник в ПТП в АУАН бил вписан лек автомобил „****“, ДК № ***, вместо лек автомобил „****“, ДК № ***. АУАН бил предявен и връчен на М., който го подписал, вписвайки, че има възражения.

Въз основа съставения АУАН и материалите по преписката, Началник Група към СДВР, Отдел „Пътна полиция“ СДВР, упълномощен по силата на заповед № 8121з-515/14.05.2018 г., издал атакуваното наказателно постановление за извършени от М. нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП, за които съответно на основание чл. 183, ал. 2, т. 11ЗДвП и чл. 183, ал. 1, т. 2ЗДвП му наложил глоби в размер на 20 /двадесет/ лв. - за нарушението по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, и 10 /десет/ лв. - за нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП. В наказателното постановление като автомобил-участник в ПТП отново бил вписан лек автомобил „****“, ДК № ***, вместо лек автомобил

„****“, ДК № ***.

Изложената фактическа обстановка съдебният състав прие за установена въз основа събраните по делото гласни, писмени и веществени доказателства и доказателствени средства, както следва: гласни - показанията на свидетелите Н. Л., П. С., А. П. и Б. К.; писмени - скица и протокол за ПТП; декларации от водачите-участници в ПТП; справка-картон на водач; справки относно лек автомобил „****“, ДК № *** и лек автомобил „****“, ДК № ***; заповед № 513з-5070/21.07.2015 г.; заповед № 8121з-13180/24.10.2019 г.; заповед рег. № 8121з-515/14.05.2018 г., и веществени - изготвен снимков материал.

Въз основа извършената комплексна преценка на доказателствената съвкупност съдът прие за безспорно установени обстоятелствата, касаещи времето, мястото, участниците и механизма на ПТП, и причините за неговото настъпване. Посредством показанията, депозираните от свид. П., попълнената декларация и изготвената скица на ПТП, се изяснява еднозначно, че при движението на управлявания автомобил на заден ход, жалбоподателят М. не наблюдавал непрекъснато пътя зад ППС, при което реализирал ПТП с движещия се по бул. „****“ лек автомобил „****“, ДК № ***, управляван от свид. П.. Причинените на автомобилите в резултат на ПТП щети са подробно описани в протокола за ПТП и съответстват на описания от свидетеля П. механизъм на настъпване на ПТП, поради което съдът прие и това обстоятелство за категорично доказано. Данни относно различия в механизма на настъпване на ПТП са изводими единствено посредством показанията на свид. К., но предвид еднопосочността на останалите доказателствени източници, съдът прецени последните като изолирани и не ги използва при формиране на изводите си досежно съответното обстоятелство.

Посредством снимковия материал се изясняват взаимното месторазположение на автомобилите-участници в ПТП, регистрационните им номера и получените в резултат на ПТП щети.

Материалната компетентност на актосъставителя по съставяне на АУАН и компетентността на административнонаказващия орган по издаване на НП следват съгласно длъжностните им качества и възложените им съобразно заповед № 513з-5070/21.07.2015 г., заповед № 8121з-13180/24.10.2019 г. и заповед рег. № 8121з-515/14.05.2018 г. правомощия.

При така установеното от фактическа страна, съдът прие от правна страна следното:

АУАН и атакуваното НП са издадени в сроковете по чл. 34 ЗАНН, от компетентни органи, в законоустановените ред и форма, при спазване изискванията на чл. 42, ал. 1 и чл. 57, ал. 1 ЗАНН, и не страдат от сочените в жалбата процесуални пороци. Както в АУАН, така и в НП, обективните признаци на осъществено от М. поведение, реализирало състава на нарушение по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, са описани подробно и ясно. Посочени са също мястото и времето на извършването му.

Действително при изложението на фактическата обстановка в АУАН и НП се констатира допуснатата при посочване на втория автомобил-участник в ПТП неточност, доколкото се изясни, че свид. П. е управлявал лек автомобил „****“, ДК № ***, а не лек автомобил „****“, ДК № ***. Последното обаче не представлява съставомерно обстоятелство, което би довело до промяна в изводите относно времето, мястото и обстоятелствата по извършване на нарушението, респективно относно вината за настъпване на ПТП или правната квалификация, при което не представлява основание за отмяна или изменение на наказателното постановление.

Предвид това настоящият съдебен състав прие, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до ограничаване правото на защита и да се явяват формални основания за отмяна на санкционния акт.

По отношение нарушението на чл. 40, ал. 2 ЗДвП се констатира:

Съгласно цитираната разпоредба, по време на движението назад водачът е длъжен непрекъснато да наблюдава пътя зад превозното средство, а когато това е невъзможно, е длъжен да осигури лице, което да му сигнализира за опасности.

Констатациите в АУАН и НП се установиха категорично въз основа обсъдената доказателствена съвкупност. При това съдът прие за доказано, че на посочените време и място - на 12.03.2021 г., около 14:22 ч., в гр. София“, бул. „***“, пред входа/изхода за паркинга на *** „***“, като водач на МПС, извършващ движение на заден ход, жалбоподателят М. не е наблюдавал непрекъснато пътя зад управляваното МПС, т. е. маневрата не е била обезопасена, каквото е задължението му по чл. 40, ал. 2 ЗДвП. Предвид това е осъществил от обективна страна състава на вмененото му нарушение. Възраженията в жалбата в обратен смисъл са неоснователни, доколкото не се установи свид. П., при управлението на своя автомобил, да е реализирал неправомерни действия, с които да е допринесъл за настъпване на ПТП и следващия от него вредоносен резултат.

Нарушението е извършено от М. виновно, при форма на вината непредпазливост /небрежност/, доколкото не е предвиждал настъпването на ПТП, но е бил длъжен и е могъл, извършвайки движението на заден ход, да наблюдава непрекъснато пътя зад управляваното МПС, или алтернативно да осигури лице, което да му сигнализира за опасности. Като не го е строил, при наличието на обективна и субективна възможност, е реализирал процесното ПТП.

Разпоредбата на чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП предвижда налагане на глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. Доколкото санкцията е определена в закона в абсолютен размер, съответстващ на наложения в случая от страна на АНО, за съда не съществува правомощието да я измени, с оглед на което наказателното постановление в тази част следва да бъде потвърдено като законосъобразно и обосновано, постановено при правилно приложение на материалния закон и съобразяване с процесуалните правила.

Аналогични са изводите на съда досежно второто вменено на М. нарушение - с правна квалификация по чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП. При описанието му в АУАН и НП не са допуснати процесуални нарушения, които да са пречили правото на защита. Предвид това и доколкото въз основа показанията на разпитаните свидетели и писмените доказателства се установи, че при извършената проверка М. не е представил документ за сключена задължителна застраховка „гражданска отговорност“ на автомобилистите за моторното превозно средство, което управлява, се налага изводът, че от обективна страна е осъществил състава му. От субективна страна нарушението е извършено при непредпазлива форма на вината - небрежност, доколкото при управлението на автомобила жалбоподателят е следвало да положи необходимата грижа да носи в себе си изискуемите от контролните органи документи, сред които документ за сключена застраховка „гражданска отговорност“, което задължение в случая не е изпълнил. Наличието на залепен стикер на предното стъкло на автомобила не дерогира съответното задължение, предвид което и релевираното в този смисъл възражение е неоснователно.

Разпоредбата на чл. 183, ал. 1, т. 2 ЗДвП предвижда за извършеното нарушение глоба в абсолютен размер от 10 /десет/ лв., в който е глобата, наложена на жалбоподателя. Следователно санкционната норма и по този пункт на наказателното постановление е приложена правилно от наказващия орган, при което НП следва да бъде потвърдено и в тази част като правилно - законосъобразно и обосновано, постановено в съответствие с материалния закон и при съобразяване с процесуалните правила. Депозираната жалба е неоснователна в своята цялост и следва да бъде оставена без уважение.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 9 вр. ал. 2, т. 5 вр. ал. 1 вр. чл. 58д, т. 1 ЗАНН, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 21-4332-006781/05.04.2021 г., издадено от Началник Група към СДВР, Отдел „Пътна полиция” СДВР против С. Л. М. за извършени нарушения на разпоредбите на чл. 40, ал. 2 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП, за които са му наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 183, ал. 2, т. 11 ЗДвП - глоба в размер на 20 /двадесет/ лв. - за нарушението по чл. 40, ал. 2 ЗДвП, и на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 ЗДвП - глоба в размер на 10 /десет/ лв. - за нарушението по чл. 100, ал. 1, т. 3 ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд гр. София в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Софийски районен съд: _____